

Excursionisme

ANADA A PEU
A MONTSERRAT

Aquest any la colla va ser força nombrosa, potser perquè s'esqueia amb la romeria que per primera vegada es feia, organitzada per les Comunitats Cristianes de Sta. Eulàlia i Lliçà d'Amunt.

El fet és que el divendres vint-i-ú allà les onze del vespre, davant la Sala hi havia ben bé una vintena de persones, sobretot joves, disposades a fer la sempre llarga i pesada travessa.

Per donar més dinamisme i agilitat a l'anada, es feren dues colles. L'una seguí la ruta tradicional del Tabacquet, al cel sigui. És a dir, seguint la carretera i la via del tren i passant per Terrassa. L'altra colla va anar per un camí que encara no s'hi havia passat mai; les seues fites més importants foren: d'aquí cap a Sant Sebastià de Montmajor, com se sol fer sempre que no es passa per la carretera, i després St. Llorenç Savall, Coll d'Eres, Coll d'Estenalles, Serra de l'Obac i Vacarisses. Al capdavant aquesta ruta resultà ser molt bonica, però també molt més llarga que les de costum. Les dues colles s'havien de retrobar a Can Xola (Vacarisses), per dinar, però quan uns hi arribarem els altres ja havien dinat i ja marxaven. El dinar ens va refer un bon xic i ens va donar ànims per emprendre la pujada de Montserrat. Quan vam ser tots a dalt ja era ben fosc. Havien estat vint hores de camí durant les quals tots havíem fet de tot, ens havíem queixat i cansat però també disfrutat i rigut de gust. I un cop fet el camí, tots estàvem molt contents i satisfets de la nostra gesta.

L'endemà quan va arribar tota la gent de la romeria quasibé ens troba dormint, tant era el nostre cansament.

P. Bonet

HANDBOL

A tots ens agrada que quan arriben les festes Nadalenes les notícies siguin bones. Tanmateix pel que fa a l'handbol no us en podem donar: són totes desesperançadores i pessimistes.

En primer lloc, tal com vaig prometre al darrer Ronçana, explicaré les causes de la desaparició del primer equip d'handbol femení.

A finals del mes d'Agost o principis de setembre ens vam reunir Junta directiva, el regidor d'esports i jo mateix que havia estat l'entrenador la passada temporada. En la reunió vaig exposar les raons per les quals jo no em volia encarregar d'entrenar-les una altra temporada.

Aquestes raons eren fonamentalment dues:

a) La majoria de jugadores (sempre hi ha excepcions) prenen molt poc interès en els entrenaments (si és que hi anaven) i àdhuc als partits (si és que hi anaven també).

b) La segona raó era que no més volia dedicar a l'handbol sis hores a la setmana, quatre per entrenar i dues pels partits.

Per aquestes dues raons vaig preferir d'entrenar les noies joves (cadets) que la temporada passada em van demostrar (i ho segueixen fent) un interès molt gran.

La Junta Directiva va comprendre la meua actitud, però veia contraproduent que el primer equip

desaparegués. Es va parlar amb les jugadores i es va intentar trobar un entrenador. No es va trobar i és per això que ara no hi ha equip. Algunes de les nostres jugadores (les que tenien interès) juguen aquesta temporada amb el Granollers.

Bé, passem ara a l'equip infantil. Com ja he dit més enrera, jo em vaig comprometre a entrenar dos dies i a dirigir els partits setmanals des de la banqueta. Els entrenaments s'han fet puntualment amb l'ajuda d'en Ricard Montes (sobretot algun dia que jo no he pogut anar-hi).

No podem dir el mateix dels partits. Ningú no s'ha preocupat d'inscriure el nostre equip a cap competició i és per això que encara no s'ha jugat cap partit. No obstant les jugadores han entrenat puntualment totes les setmanes.

En vista que la situació no millora, hem decidit conjuntament (jugadores i jo) que fins que no hi hagi algú (persona o entitat) que es preocupi que juguin, entrenarem un cop a la setmana (el diumenge a dos quarts de dotze del matí).

El motiu d'aquest canvi, a més dels ja dits abans, és el fred que fa a la nit a la pista poliesportiva.

Ja veieu que les notícies són realment dolentes i ho seguiran essent fins que hi hagi una consciència general que l'esport és important per les persones i especialment pel jovent. I aquesta consciència s'ha de crear des de l'escola, la família i l'Ajuntament.

Lluís Almor

- PINTOR INDUSTRIAL
- RÈTOLS I IMITACIONS
- COL·LOCACIÓ DE PAPERS PINTATS

Jaume Iglesias

Carretera de La Sagrera, s/n.

Telèfon 844 89 82

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA